

UZASADNIENIE

W dniu 18 sierpnia 2016 roku powodowie: M. B. oraz W. B. będący współnikami spółki cywilnej „100% spółka cywilna” wnieśli do Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie pozew przeciwko pozwanej (...) o solidarną zapłatę na ich rzecz kwoty 6. 278, 73 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty: 935, 52 zł od dnia 20 listopada 2015 roku (przy czym do 31 grudnia 2015 roku odsetek ustawowych), 5.343, 21 zł od dnia 14 stycznia 2016 roku oraz kosztów postępowania. Uzasadniając żądanie pozwu powodowie wskazali, że w dniu 17 lipca 2015 roku zlecili spedytorowi – (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. zorganizowanie przewozu 900 męskich czapek z daszkiem z H. do siedziby w S.. Wyjaśnili, że na czas transportu czapki złożono i ułożono w rzędzie jedna za drugą, każde 25 czapek owinięto folią i zapakowano do 36 kartonów zbiorczych, które następnie po 4 umieszczono w kartonach transportowych. Powodowie wskazali, że w dniu 1 sierpnia 2015 roku przedmiotowy towar został odebrany od nadawcy i dostarczony do terminala w C., zaś w dniu 5 sierpnia 2015 roku przesyłka wraz z innymi przesyłkami została załadowana do kontenera, który dostarczono do portu w C., następnie w dniu 8 sierpnia 2015 roku przedmiotowy kontener załadowano na statek, który dostarczył go do portu w H. w dniu 9 września 2015 roku. Powodowie podali, że w dniu 9 września 2015 roku spedytor zlecił przewoźnikowi przewóz kontenera z portu w H. do magazynu spedytora w Ł., co nastąpiło w dniu 10 września 2015 roku. Strona podniosła, że w magazynie spedytora rozładowano kontener z przesyłkami i stwierdzono uszkodzenie części przesyłek, w tym 4 z 9 kartonów transportowanej przesyłki do powodów. Powodowie wskazali, że łączne koszty przewozu przedmiotowej przesyłki wyniosły 2.849, 63 zł brutto, w tym 2.620, 22 zł netto tytułem frachtu, 112, 33 zł tytułem podatku VAT od opłat za transport na terenie C. oraz 48, 69 zł z tytułu składki ubezpieczeniowej. Podali, że w dniu 28 września 2015 roku poinformowali spedytora uszkodzeniach stwierdzonych w przewożonym towarze – 4 kartony, zawierające łącznie 400 sztuk czapek były powgniatane, co przełożyło się na uszkodzenie czapek – 82 sztuk w cenie produkcyjnej 7, 60 USD za sztukę oraz 318 sztuk czapek w cenie produkcyjnej 7, 80 USD za sztukę. Powodowie wyjaśnili, że spedytor posiadał ubezpieczenie w zakresie obejmującym powyższą przesyłkę u strony pozwanej, natomiast przed dokonaniem oględzin uszkodzonego towaru rozdali lub sprzedali za symboliczną „złótkę” 82 dwie czapki (...) oraz 218 czapek z napisem (...) w celach marketingowo – promocyjnych, stąd oględzinom inspektora poddanych zostało wyłącznie 100 czapek z napisem (...) w cenie produkcyjnej 7, 80 USD za sztukę. W wyniku oględzin inspektor ustalił, że szkoda związana była z niewłaściwym rozmieszczeniem przesyłek w kontenerze przez oddział spedytora w C., a nadto, iż wady nie mają charakteru nieodwracalnego – przywrócenie ich do stanu poprzedniego jest możliwe poprzez prasowanie, w konsekwencji czego szkoda oszacowana została na kwotę 460 zł. Nadto, w zakres szkody wchodziły proporcjonalne koszty frachtu w wysokości 390, 47 zł oraz 10 % utraconego zysku w kwocie 85, 05 zł, stąd decyzją z dnia 19 listopada 2015 roku ubezpieczyciel ustalił bezsporny rozmiar szkody na kwotę 935, 52 zł. Powodowie podnieśli, że nie zgadzając się z decyzją pozwanej wnieśli od niej odwołanie, w wyniku którego pozwana nie zmieniła swoje stanowiska. Nadto podali, że pozwana nie wypłaciła nawet odszkodowania w bezspornej wysokości. Na kwotę dochodzoną pozewem złożyło się: wartość fakturowa uszkodzonych czapek – 3.087, 32 zł (100 sztuk x 7, 80 USD – w przeliczeniu na złote przy kursie 2, (...)), koszty frachtu – 2.2620, 62 zł oraz 10 % utraconego zysku – 570, 79 zł (obliczone jako 10 % sumy kwot 2.620, 62 zł oraz 3.087, 32 zł).

Pozwana w złożonej odpowiedzi na pozew, wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na swoją rzecz kosztów postępowania. W uzasadnieniu pisma pozwana podniosła, że kwestionuje roszczenie co do zasady jak i wysokości, wskazując, iż nie ponosi odpowiedzialności za nieprawidłowe zapakowanie towaru i brak oznaczeń odnośnie zalecanego sposobu przewozu towaru. Podkreśliła, że spedytor nie ponosi odpowiedzialności za niewłaściwe opakowanie, w tym niezamieszczenie oznaczeń zabezpieczających na opakowaniu towaru, gdyż to po stronie nadawcy leży obowiązek przygotowania rzeczy do transportu, w tym opakowania. Zwróciła uwagę, iż szkoda powstała w wyniku wadliwego przygotowania towaru do transportu, nie zaś wadliwego transportu. Pozwana podniosła, iż powodowie w żaden sposób nie udowodnili aby dokonali sprzedaży 300 czapek na cele marketingowe, a nadto zakwestionowała tą okoliczność.

W piśmie z dnia 18 stycznia 2017 roku powodowie podnieśli, że na etapie postępowania likwidacyjnego pozwana uznała roszczenia powodów wynikające z umowy ubezpieczenia łączącej ją ze spedytorem do wysokości 935, 52 zł. Przywołując orzecznictwo Sądu Najwyższego powodowie podnieśli, że takie działanie ma charakter uznania właściwego skutkującego niemożliwością odmowy zapłaty roszczenia w uznanej wysokości oraz ciężarem udowodnienia przez pozwaną, że podstawy jej odpowiedzialności w zakresie przekraczającym uznaną wartość nie istnieją, natomiast od tych skutków pozwana może uchylić się jedynie na podstawie przepisów o wadach oświadczenia woli. W dalszej części pisma powodowie podtrzymali swoje stanowisko, iż do uszkodzenia czapek doszło z winy ubezpieczonego u strony pozwanej spedytora poprzez nienależyte rozmieszczenie przesyłek w kontenerze.

Na rozprawie w dniu 23 lutego 2017 roku pełnomocnik pozwanej oświadczył, że uznaje powództwo w zakresie kwoty 935, 52 zł.

Na rozprawie w dniu 28 września 2017 roku pełnomocnik pozwanej oświadcza, iż cofa uznanie powództwa złożone na rozprawie w dniu 23 lutego 2017 roku, z uwagi na to, iż badanie biegłego dotyczyło jedynie 81 sztuk. Zwrócił uwagę, iż jeśli ubezpieczyciel uzna roszczenie co do zasady to nie może uznać powództwa w zakresie 100 sztuk czapek.

Wyrokiem z 7 grudnia 2017 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie zasądził od pozwanej na rzecz powodów M. B. i W. B. kwotę 2 676,43 zł wraz z ustawowymi odsetkami (określonymi od 1 stycznia 2016r jako odsetki ustawowe za opóźnienie) liczonymi od kwot: 935,52 zł od dnia 20 listopada 2015 r., 1 740,91 zł od dnia 14 stycznia 2016 r. (pkt I), oddalił powództwo w pozostałej części (pkt II), zasądził od powodów solidarnie na rzecz pozwanej kwotę 516,70 zł tytułem kosztów procesu (pkt III).

Sąd Rejonowy powyższe rozstrzygnięcie oparł na następujących ustaleniach faktycznych:

W dniu 17 lipca 2015 r. M. B., W. B. zlecili (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. zorganizowanie przewozu towaru w postaci 900 sztuk męskich czapek z daszkiem o wadze 126 kg z miejscowości: H. (C.) do miejscowości S. (Polska). Wartość towaru określona została na kwotę 6.980 USD. Każdy karton zawierał 100 czapek. Czapki były pakowane w opakowanie zbiorcze w którym umieszczone są mniejsze kartony zawierające po 25 sztuk czapek. Każda czapka typu „full cap” posiada dodatkowo, z przodu karton, który zabezpiecza przód. M. B. oraz W. B. routinely dokonują zamówienia od 2.000 sztuk do 3.000 sztuk czapek, pakowane są one w analogiczny sposób. Kartony nie zawierały oznaczenia. Przed transportem zleconym w dniu 17 lipca 2015 r. wspólnicy spółki cywilnej korzystali z usług innego podmiotu, również wówczas sposób pakowania był tożsamy.

W dniu 1 sierpnia 2015 r. przesyłka odebrana została od nadawcy w H. i dostarczona do terminala w C.. W dniu 5 sierpnia 2015 roku przesyłka wraz z innymi przesyłkami została załadowana do kontenera, załadunek został dostarczony do portu w Y.. W dniu 8 sierpnia 2015 roku kontener załadowano na pokład (...). W dniu 9 września 2015 roku kontener został dostarczony do portu w H.. W dniu 10 września 2015 roku kontener z przesyłkami został dostarczony do magazynu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. mieszczącego się w Ł..

W trakcie przyjęcia towaru do magazynu (...) w Ł. w dniu 10 września 2015 roku stwierdzono uszkodzenia czterech oraz pięciu kartonów w związku z czym sporządzony został protokół uszkodzeń.

W dniu 25 września 2015 roku przesyłki zostały dostarczone odbiorcy – M. B. oraz W. B.. Pracownicy magazynu przekazali pracownikowi – A. P. (1) partię produktów do stwierdzenia jakościowego, w wyniku czego ustalono, iż część produktów jest zniszczona – przód czapek był wgnieciony. Usztywniana przednia część czapek była zdeformowana – pognieciona. Wówczas pracownik powodów skontaktowała się z pracownikami magazynu celem ustalenia stanu przesyłek, w wyniku czego otrzymała informacje, iż cztery z dziewięciu kartonów posiada mocne uszkodzenia, są zgniecione. Pracownik powodów wykonała zdjęcia kartonów oraz czapek.

W dniu 28 września 2015 roku poprzez wiadomość mailową pracownik M. B. oraz W. B. poinformowała pracownika (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S., że dostarczone czapki są zgniecione, zniekształcony został

kształt czapki. Zwróciła uwagę, że taka sytuacja mimo transportowania czapek z C. od kilku lat zdarza się po raz pierwszy. W załączeniu przesłała dokumentację fotograficzną.

W dniu 29 września 2015 roku sporządzony został protokół szkody w którym wskazano, że opakowanie zewnętrzne obejmowało paletę oraz folie stretch, które to opakowanie nie uległo uszkodzeniu. Wskazano, iż brak było oznaczeń ostrzegawczych oraz, iż stwierdzono uszkodzenia zabezpieczenia wewnętrznego – kartonów, były one powgniatane. Podano, że uszkodzeniu uległy 4 kartony zawierające czapki z daszkiem, które zostały pogniecione.

W tym samym dniu wraz protokołem szkody pracownik M. B. oraz W. B. przesłała poprzez wiadomość mailową również zgłoszenie reklamacji w której wskazano, że towar był ubezpieczony za pośrednictwem spółki (...). W reklamacji podano, że towar dostarczony był uszkodzony, kartony były zgniecione, co spowodowało zgniecenia czapek z daszkiem znajdujących się wewnątrz, uległy one nieodwracalnej deformacji i nie nadają się do sprzedaży. Roszczenie obejmowało zwrot kosztów produkcji oraz kosztów transportu.

Wiadomością mailową z dnia 1 października 2015 roku pracownik spółki (...) poinformował, że w celu likwidacji szkody w ramach (...) niezbędne jest dokładne określenie ilości zniszczonych elementów oraz ich łącznej wartości w oparciu o fakturę wystawioną przez wysyłającego z C..

W wiadomości mailowej z dnia 5 października 2015 roku pracownik powodów poinformowała pracownika spółki (...), że zgodnie z dokumentami magazynowymi dostarczone zostało 9 kartonów, w tym 4 były zgniecionych, zaś każdy z kartonów zawierał 100 sztuk czapek. Wskazała, że łącznie uszkodzeniu uległo 400 sztuk czapek: 318 sztuk w cenie 7, 80 USD oraz 82 sztuk w cenie 7, 60 USD. Nadto, poinformowała, że zniszczone czapki zostaną sprzedane za kwotę 1 zł artystom muzycznym oraz modelom współpracującym z powodami.

W wiadomości z dnia 8 października 2015 roku pracownik spółki (...) poinformował, że skompletowane dokumenty do sprawy przekazane zostały ubezpieczycielowi.

W wiadomości mailowej z dnia 9 października 2015 roku pracownik spółki (...) zwrócił się do pracownika powodów o wstrzymanie się z dalszą dystrybucją czapek z uwagi na informacje od ubezpieczyciela o przekazaniu sprawy do rzeczoznawcy w celu sporządzenia raportu.

W dniu 14 września 2015 roku (...) G. F. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. wystawiła M. B., W. B. fakturę VAT tytułem usług wykonanych w związku z przewozem towaru w postaci czapek z miejscowości H. do miejscowości S. na łączną kwotę 2.849, 63 zł brutto (2.781, 64 zł netto) obejmującą również opłatę związaną ze zgłoszeniem do ubezpieczenia – 48, 69 zł netto oraz opłatę tytułem podatku w związku z transportem na terenie C. – 112, 33 zł.

M. B., W. B. nie otrzymywali faktur obejmujących wynagrodzenie za wykonany przewóz od innych podmiotów. Na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. uiszczali całe wynagrodzenie związane z wykonanym transportem towaru.

W dniu 17 listopada 2015 roku na zlecenie (...) inspektor (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w J. sporządziła raport szkody dotyczącej uszkodzenia części ładunku czapek męskim typy multimodalnego przewozu kontenerowego z H. do Polski mający zawierać ustalenia w zakresie określenia charakteru, przyczyny oraz rozmiaru szkody. Raport dotyczył szkody zarejestrowanej pod nr (...) w związku z umową ubezpieczenia zawartą z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. dotyczącą mienia w przewozie.

W raporcie szkody wskazano, iż wartość towaru wynosiła 5.980 USD, jako datę szkody wskazano dzień 28 września 2015 roku, którą stwierdzono po dostawie towaru do obiorcy w S., natomiast jako rodzaj szkody uszkodzenie mechaniczne części ładunku podczas przewozu. Suma ubezpieczenia wynosiła 6.980 USD. Bezsporny rozmiar szkody określony został na kwotę 935, 52 zł.

W danych ogólnych wskazano, iż przedmiotem przewozu było 900 męskich czapek z daszkiem w czterech rodzajach i dwóch kolorach przewożonych od nadawcy w H. do odbiorcy w S.. Na czas przesyłki czapki złożono i ułożono w rzędzie jedna za drugą. Każde 25 czapek owinięto folią i zapakowano łącznie do 36 kartonów zbiorczych. Kartony zbiorcze umieszczono po 4 w 9 kartonach transportowanych. Kartony transportowe z przedmiotowym towarem ustawiono luzem przy drzwiach kontenera w taki sposób, że pięć kartonów stało bezpośrednio na podłodze, a cztery kolejne zostały ustawione w drugiej w warstwie od dołu. Na przedmiotowym ładunku ułożono kartony pochodzące z innych przesyłek.

W okolicznościach szkody podano, iż w dniu 17 lipca 2015 roku odbiorca zlecił ubezpieczającemu organizację przedmiotowego przewozu, natomiast w dniu 1 sierpnia 2015 roku przesyłka została odebrana od nadawcy w H. i następnie dostarczona do terminala w C.. Podano, że w dniu 5 sierpnia 2015 roku przesyłka wraz z innymi przesyłkami została załadowana do kontenera, załadunek ten dostarczono do portu w Y., następnie zaś załadowano na pokład, który w dniu 9 września 2015 roku dostarczył kontener do portu w H.. W dalszej części raportu podano, że w dniu 9 września 2015 roku ubezpieczający zlecił przewóz kontenera z H. do L., który dostarczono do magazynu w dniu 10 września 2015 roku, gdzie stwierdzono uszkodzenie części z nich, w tym części kartonów z przedmiotowej przesyłki. Przesyłka dostarczona została odbiorcy w dniu 25 września 2015 roku, który w dniu 28 września 2015 roku poinformował o uszkodzeniu części towaru.

W raporcie szkody wskazano, że w dniu 13 października 2015 roku przeprowadzone zostały oględziny części zakwestionowanego towaru. Wskazano, że na podstawie zdjęć z rozładunku towaru z kontenera w Ł. inspektor stwierdziła, iż cztery kartony były pogniecione i zapadnięte. Jeden z tych kartonów znajdował się na podłodze z prawej strony kontenera, a trzy w drugiej warstwie od dołu, z prawej strony kontenera. Przesyłkę zawierała jedną paletę zawierającą odzież o wadze 272 kg. Nie stwierdzono uszkodzeń opakowania zewnętrznego. Opakowanie zewnętrzne nie zawierało oznaczeń ostrzegawczych. Towar był zapakowany w kartony. Stwierdzono, że kartony były powgniatane. Połowa czapek z daszkiem, z czterech kartonów została pognieciona. W raporcie podano, że zgodnie z korespondencją odbiorcy z dnia 5 października 2015 roku uszkodzeniu uległo 400 czapek, natomiast do oględzin w dniu 13 września 2015 roku przedstawiono 100 czapek: 5 czarnych z napisem „zawsze” oraz 95 czapek szarych. Inspektor stwierdziła, że część czapek miała zagniecenia na szczycie oraz na bokach. Tekturowe białe wkładki wewnątrz czapek były pogniecione.

W zakresie przyczyn szkody wskazano, iż w opinii inspektora do uszkodzenia towaru doszło podczas przewozu wskutek niewłaściwego rozmieszczenia przesyłek w kontenerze przez oddział ubezpieczającego w C., który przeprowadzał załadunek towaru do kontenera. Jednocześnie, w opinii inspektora sposób zapakowania towaru przez nadawcę przyczynił się do powstania szkody.

W raporcie wskazano, że w ocenie inspektora wykorzystanie czapek w celach marketingowych za cenę 1 zł w oparciu o stwierdzone uszkodzenia było nieuzasadnione, gdyż czapki należy wyprasować przed ich sprzedażą, aby przywrócić im pierwotny stan.

Bezsporny rozmiar szkody w kwocie 935, 52 zł ustalony został jako: szacowane koszty naprawy 100 przedstawionych do oględzin czapek – 460 zł, proporcjonalne koszty frachtu – 390, 47 zł powiększone o 10 % zysku.

Pismem z dnia 19 listopada 2015 roku (...) działająca przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością – Oddział w Polsce z siedzibą w W. poinformował (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., że na obecnym etapie przyznane zostało odszkodowanie w bezspornej wysokości 935, 52 zł, zaś szczegółową kalkulację strat przedstawia załączony raport niezależnego eksperta.

Nie zgadzając się z decyzją ubezpieczyciela pismem z dnia 23 grudnia 2015 roku M. B., W. B. wniesli do niej odwołanie podnosząc, iż szkoda została błędnie oszacowana, gdyż wynosi ona co najmniej kwotę 10.900, 31 zł obejmującą kwotę 3.087, 31 zł – koszt produkcji 100 czapek, 7.813 zł – utracony zysk, powiększoną o zwrot kosztów transportu uszkodzonego towaru stanowiących kwotę 2.849, 63 zł.

W odpowiedzi, w piśmie z dnia 27 stycznia 2016 roku ubezpieczyciel poinformował, że nie znajduje podstaw do zmian wcześniejszego stanowiska zawartego w piśmie z dnia 19 listopada 2015 roku. Załącznikami do pisma były wydruki ze stron internetowych dwóch podmiotów – pralni. Wydruki te obejmowały cenniki usług: pierwszy podmiot oferował usługę prasowania w wysokości 60 % wartości usługi z cennika, która odnośnie czapki wynosiła 12 zł, drugi z podmiotów oferował usługę prasowania w wysokości 50 % wartości usługi z cennika, która odnośnie czapki wynosiła od 7 do 10 zł.

Pismem z dnia 15 lutego 2016 roku M. B., W. B. wezwali ubezpieczyciela do zapłaty kwoty 10.900, 31 zł tytułem naprawienia przedmiotowej szkody.

W dniu 4 kwietnia 2016 roku na zlecenie M. B., W. B. sporządzona została przez rzeczoznawcę do spraw włókiennictwa mgr inż. E. P. opinia dotycząca oceny czapek wyprodukowanych w C. na zamówienie zleceniodawców, które uległy uszkodzeniu podczas transportu. W opinii wskazano, iż przedmiotem oceny były: czapki (...) w ilości 5 sztuk oraz czapki F. (...) 100 % w ilości 75 sztuk. W opinii podano, że stwierdzono widoczne uszkodzenia, załamania tkaniny. Nadto, wskazano, że długotrwały nacisk na powierzchnie czapek, wynikający z uszkodzonych i zgniecionych kartonów miał bezpośredni wpływ na powstanie aktualnie widocznych, trwałych uszkodzeń w postaci załamania tkaniny w miejscach zagięcia czapek, wynikających z ich złożenia i sposobu pakowania do opakowań zbiorczych, a także że długotrwałe działanie zewnętrznej siły spowodowało powstanie widocznych zagnieceń, które spowodowały deformacje kształtu czapki, która straciła swoje walory estetyczne. W opinii stwierdzono, że czapki nie nadają się do sprzedaży, a ich prawidłowa naprawa jest niemożliwa, ze względu na stan zagnieceń, miejsca ich powstania oraz czas jaki upłynął od ich pojawienia się w wyrobie. Rzeczoznawca sporządzający opinie stwierdziła występowanie wymaganych i wystarczających zabezpieczeń w postaci usztywniających wkładek papierowych, które zabezpieczają czapki przed niechcianymi zagnieceniami.

Przyczyną deformacji 81 sztuk wyrobów – czapek „F. (...) 100% oraz (...) przeznaczonych dla M. B., W. B. były duże obciążenia pudeł tekturowych, w których były one składowane w czasie transportu od dostawcy z C.. Opakowania te były ponad miarę obciążone kartonami transportowymi lub innymi ładunkami, przysgniatając jednocześnie rzędowo ułożone w ich wnętrzu czapki. Obecny stan zewnętrzny wyrobów nie pozwala na uznanie ich jako towaru fabrycznie nowego i pełnowartościowego.

Przedmiotowe wyroby są czapkami męskimi typu sportowego z daszkiem. Przednia część czapek, począwszy od podstawy daszka poprzez stronę czołową do połowy obwodu głowy jest usztywniona, tworząc tzw. kopule, natomiast od połowy powierzchni czapki do części tylnej jest wiotka. Na usztywnienie ich i uformowanie określonej konstrukcji składają się materiały impregnujące. 76 sztuk czapek „F. C. 100 %” oraz 5 sztuk (...) charakteryzują się deformacją kopuł w wyniku zagnieceń i wygięć oraz skrzywieniami pozostałych powierzchni. Z odkształceń tych wynika, że nastąpiły one wskutek zaistnienia dużych sił obciążeniowych opakowań w których były one ułożone poprzez składowanie wysokich stosów w czasie transportu do odbiorcy. Wskazują na to podłużne i poprzeczne załamania pudeł zbiorczych czapek. Oprócz odchyłeń w zakresie wysokości w porównaniu do wyrobów nieuszkodzonych wyraźne są również zniekształcenia innych obszarów czapek. Odkształcenia czapek są trwałe i niedające się usunąć poprzez prasowanie żelazkiem. Nie ma technicznych możliwości prawidłowego uformowania kopuł w punktach usługowych ze względu na brak oprzyrządowań mogących wyeliminować istniejące zniekształcenia. To ze względu na rozwiązanie konstrukcyjno – technologiczne przednich części czapek – kopuł przywrócenie pierwotnego wyglądu jest niewykonalne. Nieforemność czapek obniża w sposób istotny ich estetykę. Czapki te nie mają właściwości pełnowartościowego i nowego towaru.

Wyroby dotknięte były deformacją kopuł poprzez obniżenie ich wysokości wskutek zagnieceń, wygięć i skrzywień jak również odkształceniami pozostałych powierzchni. Ze względu na rozmiar zniekształceń nie jest możliwe przywrócenie ich pierwotnego stanu zewnętrznego i z tych przyczyn towar należy uznać za niepełnowartościowy, nienadający się do dalszej odsprzedaży, przedstawiający wartość zerową.

Opakowanie zastosowane do przewozu przedmiotowych wyrobów było właściwe, jedynie sposób ich składowania w czasie transportu spowodował uszkodzenie czapek. W oparciu o tak poczynione ustalenia faktyczne Sąd Rejonowy uznał, że powództwo uzasadnione było częściowo.

W ocenie Sądu powodów oraz spółkę (...) łączyła umowa przewozu, o której umowa w art. 774 k.c. a zatem podlegała ona reżimowi Konwencji CMR. W związku z tym Sąd Rejonowy do określenia wysokości odszkodowania zastosował przepisy art. 23 w zw. z art. 25 Konwencji CMR, które ograniczają jego wartość do wartości przewożonego towaru w miejscu i w okresie przyjęcia go do przewozu oraz przewoźne, cło i inne wydatki poniesione z przewozem towaru.

Sąd Rejonowy w oparciu o opinię biegłego sądowego ustalił, że przyczyną deformacji czapek były duże obciążenia pudeł tekturowych, w których były one składowane w trakcie transportu. Opakowanie zastosowane do transportu było właściwe natomiast przyczyną uszkodzeń był niewłaściwy sposób składowania w czasie transportu, przy czym charakter uszkodzeń jest nieodwracalny i czapki mają wartość zerową. Sąd Rejonowy przyjął nadto, że przewoźne podlegające zwrotowi w realiach niniejszej sprawy określone winno zostać według proporcji ilości czapek uznanych za uszkodzone do wszystkich czapek przewożonych w ramach tej umowy. Z uwagi na to, że biegłemu sądowemu przedstawiono do oględzin 81 ze 100 sztuk uszkodzonych czapek Sąd Rejonowy uwzględnił powództwo jedynie w tym zakresie. Sąd wskazał, że ustalenia biegłego dotyczyć mogą tylko wyrobów, które były poddane jego badaniu, gdyż tylko w stosunku do nich mógł poczynić odpowiednie ustalenia. W konsekwencji Sąd Rejonowy przyjął, że powodowie nie wykazali aby uszkodzenia powstały również w pozostałej części materiału, nieprzedstawionej do oględzin.

Apelację od powyższego wyroku złożyli powodowie wnosząc o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powodów solidarnie dodatkowo kwoty 3 602,30 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 14 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty oraz kwoty 2 865,11 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w I instancji oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz powodów solidarnie kosztów postępowania odwoławczego według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie niniejszej sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpatrzenia - przy uwzględnieniu kosztów postępowania odwoławczego. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucono:

1) naruszenie prawa materialnego, a to:

a) art. 774 Kodeksu cywilnego (powoływanego dalej jako k.c.) poprzez jego niezasadne zastosowanie i przyjęcie, że powodów z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Ł. łączyła jedynie umowa przewozu, podczas gdy ze zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego wynika, iż zakres czynności zleconych przez powodów tej spółce i rzeczywiście przez nią wykonanych obejmował także odbiór przesyłki od nadawcy, zawieranie umów z przewoźnikami oraz dokonywanie innych usług towarzyszących związanych z przewozem przesyłki,

b) art. 794 § 1 w zw. z art. 800 k.c. poprzez ich niezasadne niezastosowanie i błędne przyjęcie, że powodów z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Ł. nie łączyła umowa spedycji, w ramach której spółka ta była częściowo również przewoźnikiem,

c) art. 1 ust. 1 w zw. z art. 2 ust. 1 Konwencji genewskiej z dnia 19 maja 1956 r. o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów (CMR) (Dz. U. z 1962 r. Nr 49, poz. 238, z późn. zm., powoływanej dalej jako Konwencja CMR) poprzez ich niewłaściwą wykładnię i przyjęcie, że przepisy Konwencji CMR mają zastosowanie do całości umowy łączącej powodów z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Ł., podczas gdy zastosowania takiego mieć nie mogą, gdyż:

- umowa ta miała charakter umowy spedycji, a nie umowy przewozu,
- przewóz przesyłki na trasie S.-Y. (C.) - H. (Niemcy) nie miał charakteru przewozu drogowego, lecz przewozu morskiego w warunkach innych, niż te wskazane w art. 2 ust. 1 Konwencji CMR
- przewóz lądowy przesyłki w obrębie C. na trasie H. - S.-Y. miał charakter wewnątrz krajowy,

- przewóz drogowy przesyłki na trasie Ł. - S. miał charakter wewnątrz krajowy,

d) art. 23 w zw. z art. 25 Konwencji CMR poprzez ich niezasadne zastosowanie do ustalenia wysokości odszkodowania należnego stronie powodowej z tytułu

uszkodzenia przesyłki w niniejszej sprawie, podczas gdy ze wskazanych wyżej względów do odpowiedzialności kontraktowej spółki (...) względem powodów nie powinny mieć zastosowania przepisy Konwencji CMR,

e) art. 801 § 1 w zw. z art. 363 § 2 w zw. z art. 471 k.c. poprzez ich niezasadne

niezastosowanie do ustalenia wysokości odszkodowania należnego stronie powodowej z tytułu uszkodzenia przesyłki oraz nienależytego wykonania umowy spedycji w niniejszej sprawie,

f) art. 15 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (tekst jedn. Dz. U. z 2015 r. poz. 1206, z późn. zm.) oraz art. 28 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. poz. 1844, z późn. zm.) poprzez ich niezasadne niezastosowanie i błędne przyjęcie, że wskazanie sposobu wyliczania szkody w decyzjach ubezpieczeniowych strony pozwanej nie ma dla niej charakteru wiążącego w niniejszej sprawie, jeśli tak wyliczone odszkodowanie mieści się w ramach wysokości odszkodowania ustalonej na podstawie powszechnie obowiązujących przepisów prawa;

2) naruszenie prawa procesowego, w szczególności:

a) art. 231 k.p.c. poprzez jego niezasadne niezastosowanie i przyjęcie, że powodowie udowodnili zaistnienie szkody całkowitej wyłącznie w odniesieniu do 81 sztuk czapek, podczas, gdy prawidłowe zastosowanie w niniejszej sprawie domniemania faktycznego powinno było doprowadzić Sąd do przyjęcia, iż powodowie udowodnili ten fakt w odniesieniu do 100 sztuk czapek,

b) art. 233 § 1 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu formalnej oceny dowodów przyznającej moc dowodową wyłącznie dowodom bezpośrednim,

c) art. 98 § 3 k.p.c. w zw. z art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r. poz. (...), z późn. zm.) oraz Częścią IV Załącznika do przedmiotowej ustawy poprzez ich niezasadne niezastosowanie i przyjęcie jako składowej kosztów procesu po stronie powodów opłaty skarbowej w wysokości jedynie 17 zł, podczas gdy opłata skarbowa pobierana jest osobno od każdego stosunku pełnomocnictwa, a zatem w odniesieniu do dwójki powodów wyniosła ona 34 zł i w takiej wysokości powinna była zostać uwzględniona przez Sąd przy obliczaniu kosztów procesu,

d) art. 103 § 1 k.p.c. poprzez jego niezasadne niezastosowanie i niezasądzenie na rzecz powodów od strony pozwanej kosztów postępowania w pełnej dochodzonej przez nich wysokości niezależnie od wyniku postępowania w I instancji z uwagi na niesumienne postępowanie strony pozwanej w toku niniejszej sprawy.

Pozwana w odpowiedzi na apelację wniosła o jej oddalenie w całości i

zasądzenie od powodów solidarnie na rzecz pozwanej kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zarzuty oraz argumenty zaprezentowane przez powodów w apelacji zasługiwały na uwzględnienie w części, w konsekwencji apelacja doprowadziła do wydania reformatoryjnego orzeczenia zmieniającego częściowo wyrok Sądu Rejonowego. W pierwszej kolejności odnieść się należało do zarzutów natury merytorycznej. W ocenie Sądu Okręgowego powodowie słusznie zarzucili, iż Sąd Rejonowy dokonał błędnej kwalifikacji stosunku prawnego jaki łączył powodów ze spółką (...). W istocie umowa jaka łączyła te podmioty stanowiła umowę spedycji stypizowaną w art. 794 k.c., w której spedytor występuje również jako przewoźnik (art. 800 k.c.) a nie jak ustalił Sąd Rejonowy umowę przewozu, o której mowa w art. 774 k.c. Treścią umowy przewozu jest zobowiązanie się

przewoźnika w zakresie działalności jego przedsiębiorstwa do przewiezienia za wynagrodzeniem osób lub rzeczy (art. 774 k.c.). Przewoźnik zobowiązuje się zatem dokonać czynności faktycznej polegającej na przewiezieniu osób lub rzeczy z jednego miejsca na inne. Elementami przedmiotowo istotnymi umowy przewozu są: oznaczenie punktów początkowego i końcowego świadczenia przewozowego, określenie wielkości wynagrodzenia należnego przewoźnikowi oraz wskazanie przedmiotu przewozu. Istotą umowy przewozu jest przemieszczenie, czyli zmiana miejsca położenia rzeczy (bądź osób) od chwili nadania na miejsce przeznaczenia osiągnięte w chwili wykonania umowy. Właśnie ta translokacja w sposób najbardziej wyraźny odróżnia umowę omawianego typu od innych umów, w których występuje również element zmiany miejsca położenia w wykonaniu umowy. W tych umowach, gdzie przemieszczenie stanowi element dodatkowy, pomocniczy (np. sprzedaż z dostawą do siedziby kupującego, wycieczka, umowa przeprowadzki), nie mamy do czynienia z umową przewozu. W umowie spedycji spedytor zobowiązuje się za wynagrodzeniem do wysłania lub odbioru przesyłki albo dokonania innych usług związanych z jej przewozem (art. 794 k.c.). Są to więc czynności pomocnicze w stosunku do przewozu rzeczy, o charakterze usług specjalistycznych. Czynności spedytora nie mają jednorodnego charakteru ale łączy je związana z przewozem funkcja, przy czym mogą to być zarówno czynności faktyczne jak i prawne. Dokonując tych czynności spedytor może występować w imieniu dającego zlecenie jak i w imieniu własnym. Ułatwiają one i usprawniają transport na etapie poprzedzającym przewóz i po jego zakończeniu. Czynności spedycyjne mogą polegać na przygotowaniu i zorganizowaniu przewozu, a do ich zakresu należą np. zważenie, załadunek towarów, dostarczenie właściwych opakowań, ubezpieczenie przesyłki, wypełnienie w imieniu zlecającego listu przewozowego, zamówienie odpowiedniego środka transportu, odbiór przesyłki i sprawdzenie jej stanu, zawiadomienie odbiorcy o nadejściu przesyłki, składowanie przesyłki nieodebranej, udział w sporządzeniu protokołu szkodowego. W obrocie gospodarczym występuje również spedycja multimodalna, stanowiąca wygodne rozwiązanie w przypadku komunikacji międzykontynentalnej – jak to ma miejsce w niniejszej sprawie. Wykorzystuje ona specyficzne cechy różnych gałęzi transportu. (...) multimodalna obejmuje przeładunki i ewentualne magazynowanie towaru na trasie, dopełnienie niezbędnych formalności (np. odprawy celne, ubezpieczenie, monitoring przesyłek podczas podróży). Ma ona miejsce w przypadku przewozu multimodalnego czyli przewozu towarów w formie zunifikowanych jednostek ładunkowych (no. Kontener, nadwozie wymienne, pojemniki specjalistyczne) przez co najmniej dwie gałęzie transportu (różnymi środkami np. samochód ciężarowy, wagon kolejowy) na podstawie jednego dokumentu przewozowego. Niekwestionowane okoliczności niniejszej sprawy wskazują, że przedmiotowy towar w postaci męskich czapek przewożony był z H. do magazynu spółki (...) w kontenerze. Nadto, zgromadzony materiał dowodowy w postaci dokumentów jak również zeznań świadka A. P. (2) wskazuje, a nie było to kwestionowane, że w ramach realizacji umowy łączącej powodów ze spółką (...) spółka ta zlecała przewóz morski i drogowy przesyłki innym przewoźnikom, sporządzała i przekazywała innym przewoźnikom dokumenty przewozowe (konosament, list CMR), ubezpieczyła przesyłkę, odebrała przesyłkę od nadawcy w H. oraz dokonała jej konsolidacji (tj. rozmieszczenia w kontenerze wraz z innymi przesyłkami przed transportem morskim) w ramach działalności swego oddziału w C.. Szereg tych czynności faktycznych, które wykonał spedytor, a któremu powodowie zlecieli wykonanie przewozu świadczy o tym, że są to czynności towarzyszące przewozowi, daleko wykraczające poza ramy świadczenia charakterystycznego dla umowy przewozu w ścisłym znaczeniu. W konsekwencji przyjąć należało, że w przedmiotowej sprawie mamy do czynienia ze spedycją multimodalną o charakterze międzykontynentalnym. Wobec tego rację ma skarżąca, że brak jest podstaw do stosowania reżimu odpowiedzialności odszkodowawczej, o jakiej mowa w art. 23 i 25 Konwencji genewskiej z dnia 19 maja 1956 r. o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów (CMR), bowiem zgodnie z jej art. 1 ust. 1, ma ona zastosowanie tylko do umów o zarobkowy przewóz drogowy towarów pojazdami, nie do umów spedycji. Poza tym, z bezspornych ustaleń Sądu Rejonowego wynika, że przewóz przesyłki na trasie z C. do H. nie miał charakteru przewozu drogowego, lecz był to przewóz statkiem morskim przesyłki znajdującej się w kontenerze. Przesyłka ta była rozładowana z lodowego środka transportu w terminalu spółki (...) w C. i skonsolidowana przez chiński oddział spółki (...) a także przepakowywana i przewożona na trasach wewnątrz krajowych – najpierw w C. a potem Polsce. Wobec tego przepisy Konwencji CMR z pewnością nie znajdują zastosowania w myśl art. 2 Konwencji CMR do całości umowy z 17 lipca 2015 roku łączącej powodów ze spółką (...). Przepisy Konwencji CMR mogłyby mieć zastosowanie w części tej umowy, tj. w takim zakresie w jakim rzeczywiście towar znajdowałby się w pojeździe, który odbywałby podróż innymi środkami transportu. Taka sytuacja jednak nie miała miejsca. Konsekwencją powyższego, jak słusznie wskazali powodowie, jest to, że podstawę prawną ustalenia wysokości należnego odszkodowania stanowi art. 801 §

1 w zw. z art. 363 § 2 w zw. z art. 471 k.c. Jak wynika zaś z przeprowadzonego przez Sąd Rejonowy postępowania dowodowego zdarzeniem wywołującym szkodę było nienależyte rozmieszczenie przesyłek w kontenerze. Biegły sądowy jednoznacznie stwierdził, że przyczyną deformacji czapek były duże obciążenia pudeł tekturowych, w których były one składowane podczas transportu od dostawy z C.. Powyższe niewątpliwie stanowi nienależyte wykonanie umowy spedycji. Zauważyć jednak należy, że ubezpieczyciel (pозwana) w postępowaniu likwidacyjnym zastosował inną metodę wyliczenia odszkodowania, którą ostatecznie powodowie podzielają, a która w istocie mieści się w granicach odszkodowania ustalonego na podstawie art. 801 § 1 w zw. z art. 363 § 2 w zw. z art. 471 k.c. Sąd Okręgowy podziela stanowisko powodów, jeżeli chodzi o wartość uszkodzonego towaru. Kwestia sprzedaży przez powodów uszkodzonych czapek za 1 zł nie była przedmiotem sporu. Zasadne okazały się przedstawione w tym zakresie zarzuty naruszenia prawa procesowego, tj. art. 231 k.p.c. Powodowie wykazali w toku postępowania przed Sądem Rejonowym, że uszkodzeniu uległo 100 sztuk czapek mimo, że oględzinom biegłego sądowego poddanych zostało 81 sztuk czapek. W toku postępowania likwidacyjnego przedstawiciel pozwanej dokonał bowiem oględzin 100 sztuk czapek ustalając, że wszystkie z tych czapek są uszkodzone w identycznym stopniu i wymagają identycznych czynności naprawczych, co jednoznacznie wynika z raportu z badania szkody z 17 listopada 2015 r. Z kolei biegły sądowy J. J. przeprowadzając badanie na zachowanych do czasu oględzin 81 sztukach czapek stwierdził, że wszystkie z okazanych mu 81 sztuk czapek były uszkodzone w identycznym zakresie i uszkodzenie miało charakter całkowity. W ocenie Sądu Okręgowego materiał dowodowy pozwala zatem przyjąć, że 100 sztuk czapek, które poddawał oględzinom przedstawiciel ubezpieczyciela to właśnie ta część czapek z tej samej partii, którą oceniał biegły sądowy. Trafnie zarzucono Sądowi Rejonowemu, że niezasadnie nie zastosował do kwestii oceny zakresu uszkodzeń pozostałych 19 czapek domniemania faktycznego z art. 231 k.p.c. Prawidłowe zastosowanie domniemania faktycznego w tym zakresie powinno doprowadzić Sąd Rejonowy do przyjęcia, że wszystkie czapki poddane oględzinom na etapie postępowania likwidacyjnego były uszkodzone w stopniu całkowitym, nie zaś tylko 81 sztuk poddanych oględzinom przez biegłego sądowego. Brak zastosowania dowodu pośredniego przez Sąd Rejonowy był błędem proceduralnym i w konsekwencji doprowadziło do wadliwego rozstrzygnięcia i w tym zakresie musiało zostać ono skorygowane. Brak w okolicznościach niniejszej sprawy do odmowy mocy dowodowej dowodu pośredniego jakim jest raport z badania szkody z 17 listopada 2015 r. W konsekwencji należało przyjąć, że szkoda powstała w 100 sztukach czapek a uszkodzenie to spowodowało, że czapki nie mają właściwości pełnowartościowego i nowego towaru. Ze względu na rozmiar zniekształceń – wbrew stanowisku pozwanej - nie jest możliwe przywrócenie ich do pierwotnego stanu zewnętrznego i z tych przyczyn towar przedstawia wartość zerową. Wobec powyższego Sąd Okręgowy podziela stanowisko powodów co do sposobu wyliczenia tej szkody w zakresie uszkodzonego towaru, a mianowicie, że jest to wartość 100 sztuk czapek pomnożona przez 7,80 USD jako wartość jednej sztuki czapki po niespornym kursie waluty 3.9581 zł, co daje kwotę prawidłowo wyliczoną przez obie strony 3.087,31 zł (wartość fakturowa uszkodzonych czapek). Nie budziło też wątpliwości, że na tę szkodę składał się również fracht, przy czym jego wartość, w ocenie Sądu Okręgowego, powodowie wyliczyli wadliwie. Poza sporem jest bowiem fakt, że przewożonych było 900 sztuk czapek. Po potrąceniu należności – co też jest niesporne – czysty fracht wyniósł 2.620,62 zł. Skoro umowa została wykonana prawidłowo w zakresie pozostałej części czapek to brak jest podstaw do przyjęcia, że pozwana powinna zostać obciążona wartością całego frachtu, a więc również wykonanego prawidłowo. W ocenie Sądu Okręgowego winno to nastąpić proporcjonalnie do wartości uszkodzonych czapek biorąc pod uwagę, że uszkodzonych zostało 100 z 900 sztuk przewożonych czapek czyli uszkodzenie dotyczyło 11,11 % przesyłki, a w konsekwencji powodom należny jest zwrot 291,15 zł jako 11,11 % ustalonego frachtu. Nie było też sporne, że na szkodę składała się również wartość 10 % utraconego zysku automatycznie obliczona od sumy wartości fakturowej uszkodzonych czapek i proporcjonalnego zwrotu frachtu tj. od kwoty 3. 378,46 zł. W świetle powyższego łączna wartość szkody wyniosła więc 3.716,30 zł (3.087,31 + 291,15 x 10%). Z uwagi na to, że kwota 2.676,43 zł została już zapłacona przez ubezpieczyciela, różnica pomiędzy kwotą należną a wypłaconą powinna zostać zasądzona na rzecz powodów jako uzupełnienie szkody, która nie została przyznana przez Sąd Rejonowy. Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok w pkt II. i III. i zasądził od pozwanej na rzecz powodów kwotę 1.039, 87 zł o czym orzekł w pkt. I sentencji wyroku zaś w pozostałym zakresie apelację jako niezasadną na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił, o czym orzeczono w pkt II sentencji wyroku. O odsetkach Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c. z uwzględnieniem art. 817 k.c. Konsekwencją zmiany wyroku Sądu Rejonowego w odniesieniu do istoty sprawy była konieczność modyfikacji rozstrzygnięcia o kosztach procesu, z uwzględnieniem zarzutu powodów odnośnie opłaty

skarbowej od pełnomocnictwa. Stosownie do wyniku tego procesu, mając na uwadze treść żądania, uznać należało, że powodowie wygrali w 59,18 % a pozwana wygrała w 40,82 %. W takim też stosunku na podstawie art. 100 k.p.c. należało rozdzielić koszty procesu za postępowanie pierwszoinstancyjne. Na koszty poniesione przez powodów złożyła się: opłata sądowa od pozwu – 314 zł, opłaty skarbowe od pełnomocnictw – 34 zł, koszty zastępstwa procesowego 2.400 zł (ustalone na podstawie § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie, Dz.U. z 2015 r. poz. 1800) oraz kwota 117, 11 zł tytułem wykorzystanej części zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego. Natomiast na koszty poniesione przez pozwaną złożyła się: opłata skarbowa od pełnomocnictwa – 17 zł, koszty zastępstwa procesowego – 2.400 zł (ustalone na podstawie § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie, Dz.U. z 2015 r. poz. 1800) oraz kwota 600 zł tytułem wykorzystanej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego. Biorąc pod uwagę powyższe powodowie ponieśli koszty w kwocie 2.865,11 zł, zaś pozwana 3.017 zł. W konsekwencji stosunkowego rozdzielenia kosztów pozwana obowiązana jest zwrócić na rzecz powodów kwotę 464,04 zł. Orzeczenie o kosztach procesu przed sądem apelacyjnym oparto o treść art. 98 k.p.c. i 108 k.p.c. przy czym koszty te również należało stosunkowo rozdzielić na podstawie art. 100 k.p.c. Mając na uwadze zakres zaskarżenia tj. 3.603 zł przyjąć należało, że powodowie wygrali to postępowanie w 28% a pozwana w 72 %. Na koszty powodów składa się opłata sądowa od apelacji w kwocie 181 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 450 zł ustalone na podstawie § 2 pkt 3 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. Dz.U.2015.1800). Z kolei pozwana poniosła jedynie koszty wynagrodzenia pełnomocnika w kwocie 450 zł ustalone na podstawie § 2 pkt 3 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 cytowanego wyżej Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości. W konsekwencji stosunkowego rozdzielenia kosztów powodowie obowiązani są zwrócić solidarnie na rzecz pozwanej kwotę 147,32 zł.

SSO (...)SSO (...)SSR del. (...)

Sygn. akt. VIII Ga 133/18

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)
4. (...) (...) (...)